

Janko Polák:

Vrni se —!

Binga-bonga, binga-bonga,
mali Tonček naš zvoní,
binga-bonga, binga-bonga,
čuj, po hiši vsej doni.

Binga-bonga, binga-bonga,
včasih je zvonil preveč,
binga-bonga, binga-bonga,
zdaj pa ni zvonjenja več.

Binga-bonga, binga-bonga,
mamici oko rosi,
binga-bonga, binga-bonga,
kje si, dete zlato, ti?

Binga-bonga, binga-bonga,
pridi Tonček spet nazaj —
binga-bonga, binga-bonga,
izpreméni dom naš v raj!

Lenartov:

Iškariotovka.

Juda Iškariot je izdal svojega Gospoda. Ko je pa zvedel, da je Gospod obsojen v smrt, se je začel kesati svojega grdega dejanja.

Bilo je pa prepozno.

Njegovi nekdanji prijatelji — Gospodovi sovražniki — so ga pahnili od sebe. K Jezusu se ni več upal. Sram ga je bilo, in bal se ga je. Juda je pre-slabo poznal Jezusovo ljubezen; bil je slab učenec v njegovi šoli.

Juda je obupal. Bežal je iz mesta Jeruzalema in iskal kraja, kjer bi si končal življenje.

Prišel je do vode. Toda preplitva je bila; ni bilo mogoče, da bi v nji utonil.

Ob tisti vodi pa je rastla vrba. Dolge, tanke šibice so rastle iz njenega ostarelega debla. Kakor nalašč je bilo to za Juda. Zvil jih je in se na njih obesil.

Vrba se je zgrozila. Ona da bi nosila Gospodovega izdajalca! Njene dotlej sivkaste veje so zardele od sramu, odtrgale so se od debla, in Juda Iškariot je padel na tla.

Še zdaj vidimo vrbe z rdečimi vejami. Ljudje pravijo taki vrbi »iškariotovka«. Ko nabirajo otroci vrbje za butare, ki jih nesó na cvetno nedeljo k blagoslovu, se iškariotovke skrbno ogibljejo. Zakaj njenih vej se blagoslov cvetne nedelje ne prime.

Tako trdi ljudska pripovedka.

